

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

51. An beneficia parochialia seu curata sacerularia parentia jurisdictione fori
externi citra dispensationem religiosi Professi, etiam monachi, quin &
mendicantes obtinere possint.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

regularis capax est dignitatis in Ecclesia seculari, v.g. Praepositura, Decanatus; si propriè habent curam animarum secularium &c. item Gl. in cit. clem. & Imol. n. 4. Franc. & Jo. And. in c. si religiosus. Abb. in c. Dei timorem. de statu regul. n. 5. & alii apud Castrop. loc. cit. n. 6. in idem inclinare videtur Engels ad tit. de Capell. monachorum. n. 6. etiam absque eo, quod limitationem istam addat: modò sint propriè curata; quin & Less. loc. cit. subjugunt: si verò iste dignitates non habent curam animarum, nisi respectu Capituli, dubium est; tamen probabile est, esse & tum religiosum earum capacem; quia nesciùm prohibetur, ita Sylv. V. religio. 7. q. 4. & 6. ex Abb. ad hoc tamen, ut addit Less. & alia beneficia secularia non est regularis promovendus, nisi necessitas, vel magna Ecclesia utilitas postulet, ne & monasteria præcipuis viris spoliuntur, & ambitione porta aperiatur. De cetero contrarium sententibus Castrop. n. 7. Suar. de relig. ro. 4. l. 3. c. 19. n. 27. & aliis pluribus, quos refert Mandol. de signat. gratia. tit. Dispensatio pro obtin. benef.

Quares 51. An beneficia parochialia seu curata secularia, carentia jurisdictione fori externi, citra ullam dispensationem religiosi profecti etiam monachi, quin & mendicantes obtinere possint?

Respondeo affirmativè: scilicet monachos (etiam mendicantes; nullus enim in jure textus est, qui hos excipiat. Sanch. cit. l. 7. c. 29. n. 37. Less. l. 2. c. 41. dub. 12. num. 98. Castrop. loc. cit. n. 12. contra Duennam. Rodriq. Imol. Rebuff. relatos à Sanch.) non solum ad tempus & in Commandam sed & in titulum istiusmodi beneficia obtinere posse, quantum est de jure antiquo. c. quod Dei timorem. de statu monachorum. Castrop. loc. cit. Pirh. loc. cit. n. 118. etiamsi officio concionandi inepti sint, modò alias apti sint ad docendum parochianos; quod munus docendi videtur in c. textu venire nomine officii prædicandi Sanch. in Decal. loc. cit. num. 4. Lamb. l. 2. p. 1. q. 7. a. 19. n. 22. Garc. p. 7. c. 10. num. 18. Castrop. loc. cit. contra Rosel. Sylv. &c. apud Garc. nullà iis ad hoc opus dispensatione Episcopi. Tamb. de jure Abb. ro. 3. D. 9. n. 5. Covar. c. 2. de testam. num. 3. Lamb. num. 13. Sanch. loc. cit. n. 35. citans quamplurimos contra Goinz. ad reg. 8. gl. 7. num. 52. Bellamer. apud Castrop. Sienim hanc egerent, nequaquam dicetur cit. c. eos ad regimen parochialium ordinari posse: non enim dicitur, posse fieri, quod extraordinario remedio, quale est dispensatio, eget, ut Castrop. loc. cit. ex Innoc. Sed neque egentibus ea indirectè, quatenus assumpti ad talia beneficia vivere debent extra claustra, administrare fructus beneficii, deique iis disponere: ad hoc enim iis potest facere potest religiosus eorum Prælatus, & non Episcopus. Quinimo dum tale beneficium pleno jure subest Conventui vel Prælato regulari, potest is independenter ab Episcopo illud suo religioso conferre (etsi & tunc Episcopi sit, illum examinare & visitare, ut constat ex Trid. sess. 7. c. 7. sess. 24. c. 3. & 18. de reform. nisi forte Prælatus ibi haberet jurisdictionem quasi Episcopalem; tunc enim ad eum quoque spectat examinare ad beneficia parochialia & approbare Confessarios, ut probat Less. l. 2. loc. cit. num. 98.) secus

P. Leuren. Fori Benef. Pars I.

ubi beneficium non ita subest Conventui. Opus enim tunc est præter consensum Prælati auctoritate Episcopi, non secus ac dum secularis Clericus assumitur. Castrop. & Less. loc. cit. ita etiam, ut tunc à Prælato suo nequeat deponi; quia quoad hoc exemptus est ab illius jurisdictione, & subiectus Episcopo. Less. n. 16. remittens ad C. in Parochia. 16. q. 1. & Sylvestrum.

2. Limitat tamen hanc ipsam doctrinam quod regulares attento jure communi absque ulla dispensatione habere possint secularia curata primò, nisi speciale religionis alicujus statutum obstat, vi cuius ad nullum beneficium secularis promoveri possint, ut contingit in Societate Jesu. Secundò: modò concurrat utilitas aut necessitas Ecclesia secularis curata, eoque talis concessio juris dimanabit ad favorem boni animarum, adeoque dicta necessitas aut utilitas exigat, ut monachus tali Ecclesia præficiatur. Tamb. loc. cit. n. 6. & 7. citans Sanch. in Decal. loc. cit. c. 41. num. 99. Rodriq. qq. regular. ro. 1. q. 34. num. 5. &c. Terriò: modò Ecclesia illa, cui regularis præficitur, sit actu curata, non autem solum habitu, eoque, ut dictum, privilegium illud à jure concessum regularibus in favorem animarum, quod tunc cessaret, quando Ecclesia non esset actu curata. Tamb. num. 8. citans Sanch. ubi antè num. 41. Quartò: modò non sit præscriptio quadragenaria, ut Ecclesia illa regatur per secularis cum exclusione regularium. Tamb. n. 9. citans Sanch. ubi antè num. 42. Selv. de benef. p. 3. q. 11. num. 133. &c. Quintò: modò regularis sui superioris licentiam obtinuerit. Tamb. nu. 10. juxta c. religiosus. de elect. in 6. Ac denique limitatur à Tondut. qq. regular. benef. p. 1. c. 180. num. 12. & aliis, modò habeat sic provisus socium ejusdem ordinis juxta. c. Monach. de statu Monach.

Quares 52. Quid ergo de jure novo?

Respondeo: jure novo citra privilegium beneficia secularia curata habere non possunt monachi; Corrad. p. 2. diffens. l. 6. c. 1. n. 18. citans bīnas S. Congregationis declarationes. Castrop. loc. cit. n. 10. Garc. n. 20. 21. & 31. citans Felin. Rebuff. Covar. Bellam. Navar. item Suar. de relig. ro. 4. tr. 8. l. 3. c. 19. n. 27. Rebuff. in pr. de diffens. cum regular. num. 5. & omnes pro responsione nostra ad seq. questionem citandi contra Engels ad tit. de Capell. Monach. à n. 8. citantem Less. Azor. Tamb. &c. (qui tamen plerique loqui videntur de jure communis; cùm se fundant in c. quod Dei timorem. de statu Monach.) & fusè probantem contrarium; siquidem ex Concil. Lateran. sub Alex. 3. in c. Monach. &c. de statu Monach. id quod jam alias permisum revocari videtur, & prohiberi. Garc. n. 21. ad quod se revocans S. Congregatio ad c. 10. sess. 14. Trid. ait: Regulares sunt incapaces beneficij simplicis, non tamen curati juxta dispositionem c. quod ad Dei timorem; licet non hodie, cum obstet Concilium Lateran. in declaratione vero ad c. 18. sess. 24. ait: queritur an Ecclesia parochiali ex necessitate, nempe ob penuriam sacerdotum regularis perpetuo præfici posse; respondit S. Congregatio, permitti posse, ob id autem hodie necessariam esse dispensationem contra opinionem communem antiquorum DD. quod ita de stylo observari consuevit, &c. insuper de regulari translato ab uno ad alium ordinem expresse ait ipsum Trid. sess. 14. c. 11. quod etiamsi Caunicorum regularium fuerit,

B 3

ad be.